

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,  
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiæ, De Vita  
S. Patris Francisci, Liber I.**

**Bonaventura <Sanctus>**

**Antverpiæ, 1597**

In Capvt XIV.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41460**

Ordinus S. Dominici magnos viros, qui contrà sensu  
riunt, ut in Elogiis declaratum est. Fides adhiben-  
da Roberto à Licto Episcopo Aquinatenſi. Romæ  
orationem habuit in aede Minerue (quæ patrū Pre-  
dicatorum est, ubi etiam S. Catharina sepulta fuit)  
eo ipso die, quo à Pio Secundo S. Catharina in nu-  
merum Sanctorum referretur: & testatur nul-  
lam umquam stigmatum illius factam mentionem  
in istâ sollemnitate.

Supra.  
dicto  
loco.

Sed neque suspicari te volo, hæc morbo me potius  
scribere, quam iudicio, quasi innideam alius hanc  
stigmatum gloriam: Non hoc puta. quid mihi dece-  
dit, si altis quoque hanc gloriam Deus concesserit?  
Si vult, potest. Neque enim par est (ut recte Lu-  
douicus Granat.) certis finibus Domini miseri-  
cordiam ita circumscribere, vt quæ semel ali-  
cui Sanctorum contulit, nulli deinceps imper-  
tiri debeat: cum liberalissima eius manus, quâ-  
libet multa largiatur, minui & abbreviari non  
possit. Habuerit igitur & B. Catharina, & multi  
alij stigmata, quod multi opinantur & scribunt,  
non innideo. esto ad laudem Dei: Sed hoc publicè  
asserere, scribere, pingere, sine approbatione Apo-  
stolicæ Sedis, prohibet Sextus Quartus: cui si quis  
audiat refragari, quid agat, viderit. Porro, si quis  
Sixti Quarti diplomata supradicta, retractata &  
irrita quiuerit commonstrarere, do manus, cedo her-  
bam. me vincat, ego errorem.

## IN CAPVT XIV.

§. 1. Dicebat, Incipiamus, fratres, seruire  
Domino Deo nostro: quia usque nunc patum  
profecimus.] Egregie dictum morte impendente  
& dignum, si quod aliud, intimo pectori inscribi.  
Mortales nos, mortem ante oculos semper ponamus.  
Propœ

*Ad mortem* Propè est ubique, licet ipsa tam propè se non ostendit paratus debemus, dat. Paremur ad mortem. Non potest stare paratus si bene voluntas ad mortem, qui vivere non didicit. Nec vivunt, qui mortuus sunt. nō Deo. Incipiamus vel tandem. Vixisti hactenus in salo? Subduc te istis occupationibus: si minus, eripe. Satis multum temporis sparsimus: incipiamus in senectute vasa colligere. In freto vivimus: moriamur in portu. Omnes aequè mortales, etiam si mors aliorum longius vitam passa est procedere, aliorum in medio flore præcedit, aliorum interrupit principia. Mortem venientem nemo hilaris excipit, nisi qui se ad illā diu cōposuerit.

5. Beatus vir obdormiuit in Domino.] De seculo & etate B. viri, quando natus, quando mortuus, jam dictum initio huius Commentarij.

Alaudæ aues. ] Aduolant in tectum domus, cantu & volatu sancto viro tanquam iusta facientes, & patrio velut parentantes. Dilgebat omnes aues, sed præ ceteris Alaudas: quod in eis consideraret multa imitanda bonus Minoribus & reliquias. Dicta hæc avis Galerita, ab elatis in capite plumis, ad galeri sive galeæ similitudinem. Talem formam cuculli initio Ordinus fratribus fuisse, sive prædictum est. Sed & colorem Alaudarum imitatur in habitu: qualis illis in plurim, talem volebat imitanda in vestibus fratrum, natuum, terrenum: ut meminerint communis originis, terræ de qua sumpti: quia (Deus natalit sententiam aduersus Adamum.) Pulus es, & in puluerem reuertēris. Ad hæc ubi illæ granum aliquod inuenient ad escam, mox in celum feruntur, cantu quasi gratias agentes summo Deo, omnium parenti & aliori. Sic nos docent celum petere, despicere terram. Non vivere ut edamus: sed esse ut vivamus. Illud salutare monitum diuini Apostoli obseruandum nobis, sive manducatis, sive

sue bibitis, sue quid aliud facitis: omnia in  
Phil. 3. 20. gloriam Dei facite. Ne in terris, sed nostra con-  
 uersatio in cælis sit. Hæc cōtemplabatur in Alau-  
 dis, hac causa plurimum amabat. Sed nō item for-  
Apud Pisan. Confor. fruct. 2. D. Etotū S. Aegi. c. 9. Mat. 6. 26. micas, teste B.<sup>1</sup> Egidio, quod nimium sollicitè Fornicas non uenit diligebat S. Franc. proprius carius sollicitudinaria  
 escas congregarentur, quam solitudinem improbat  
 Christus, auium ingenium nobis sequendum com-  
 monstrans. inquit: Respicite volatilia cæli, quo-  
 niam non seruit, neque metunt, neque congre-  
 gant in horrea: & pater vester cælestis pascit il-  
 la. Nónne vos magis pluris estis illis? Denique  
 paucis interpositis de liliis agri, quæ sine ullâ suâ  
 curâ crescunt, vestiuntur, ornantur; concludit,  
 Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid man-  
 ducabimus, aut quid bibemus, aut quo operie-  
 mur? hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit  
 enim Pater vester, quia his omnibus indigetis.  
 Quarite ergo primum regnum Dei & iustitiam  
 eius: & hæc omnia adiiciuntur vobis. Nimiam  
Confor. fruct. 16. illam solitudinem non ferebat, paupertate Euangeli-  
 cam Christi fratribus vehementer commendabat:  
 nil defuturus promittens, quoad puram illam serua-  
 rent & illibatam. Tradit Barpi. Pis. ad amorē pau-  
 pertatis fratres solitum exhortari in hunc modum:  
 Quantū fratres declinabunt à paupertate, tan-  
 tum mūdus declinabit ab ipsis. quærent, & non  
 inuenient. Sed si dominam meā paupertatem  
 cōplexi fuerint, mūdus eos nutriet: quia mun-  
 do dati sunt ad salutem. Commerciū est in-  
 ter mundū & fratres. Fratres debent ipsi mun-  
 do bonum exemplū dare. Mundus autem de-  
 bet eis prouisionem necessitatum. Quando ipsi  
 fratres retraxerint bonū exemplum fide men-  
 titā: mūdus contrahet manus suas iustā césurā.

IN